

Виходить з 1962 р. №15-16 (1387-1388) Грудень 2011 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

З Новим роком та Різдва Христовим!

Літературно-музичний вечір СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ПИСЕМНОСТІ

Доброю традицією стало щорічне проведення в Київському національному університеті будівництва і архітектури літературно-музичних вечорів. Цього разу відбувся вечір, присвячений преподобному Нестору, українському літописцю, що є послідовником авторів слов'янської мови Кирила і Мефодія. Українськими вченими проводяться дослідження, присвячені витокам писемності в Україні. Було висунуто безліч припущень, що саме літописець Нестор має пряме відношення до письмової української мови...

Свято відкрила науковець, перекладач, завідувач кафедри українознавства Н.І.Пашенко. Ведучі – студенти першого курсу будівельного факультету – Яна Салтик, Богдан Литовченко, Станіслав Вознюк розповіли про історичний розвиток мови, про її красу і багатство, про розмаїття мови, про утиски і гоніння українського слова. Цитували Ігоря Муратова, Олеса Гончара, Оксану Пахльовську, Костянтина Ушинського.

У літературно-музичній композиції були використані твори Д. Луценка, Д. Павличка, С. Воробкевича, М.Лотоцького, Ю.Шкрямелюка, О.Олеса, В.Сосюри,

С.Тельнюка, Д. Білоуса, А. Малишка та ін. Прозвучали пісні В. Івасюка "Червона рута", Т. Петриненка "Україні", В. Куровського на слова Р.Кейтн "Калина".

До трьох пісень, що прозвучали на вечорі ("Деї хмароньки", "Я вирушаю" та "До собору") музику створив композитор, відомий в Україні виконавець, викладач кафедри українознавства – Ігор Якубовський. Під його керівництвом виступив вокальний ансамбль будівельно-технологічного факультету, до якого увійшли студенти першого курсу Юлія Дідик, Галина Оніщенко, Дар'я Селіванова, Тетяна Білінська, Артем Сяський, Андрій Коваль, Віктор Васильєв.

Фото на пам'ять вечора української писемності у КНУБА

На святі виступив відомий бандурист, голова Всеукраїнської громадської організації "Молода просвіта" – Віталій Мороз.

Студенти другого курсу будівельного факультету Ганна Неапріяга та Ольга Сичова виконали пісню О. Білаша на слова Д.Павличка "Два кольори".

Вечір вражав розмаїттям поетичних імен. Так, на вечорі прозвучали поетичні вірші, які майстерно прочитали студенти групи ПЦБ-12 Віталій Марчук, Владислав Щербій, Ярослав Козиранко.

Разом зі студентами своєї групи, ПЦБ-13, виступив староста Олег Матвеев, а його друзі прочитали вірші сучасних поетів. Глядачі послушали виступи Юрія Бойка, Василя Босого, Віталія Гука, Андрія Крутилка, Вікторії Ком'як та Андрія Цирубалка.

Не відставала від цієї групи і група ПЦБ-14. Володимир Степанюк (староста), Богдан Андрушак, Маргарита Сандік, Віталій Камінський, Ганна Шелест, Вадим Шевіков, Олександр Семенов.

З надзвичайним захопленням глядачі сприйняли виступ Анатолія Артикули та Євгена Сергеева, які майстерно, з відтінком українського гумору, прочитали прислів'я та приказки про мову.

Активну участь у літературно-музичному вечорі взяли працівники бібліотеки: директор Н.Хлобченко і методист Н.Андрияк, які представили виставку нових надходжень літератури про творчість Тараса Шевченка. Були присутні і гості: голова Солом'янської районної організації товариства "Просвіта" З.Я. Голота, яка подякувала за чудовий вечір усім учасникам, а зокрема сценаристу і режисеру святя, доценту кафедри українознавства Маріє Сметанській.

Вечір закінчився. І кожен вініс із нього усвідомлення ваги рідного слова, відчує особисту відповідальність за його повносьмислове процвітання і утвердження.

Тарас Тимченко, студент КНУБА, студор газети

Що побачили глядачі

ГОЛОВНА АРЕНА ДО ЄВРО-2012

ВІЛКРИТА!

Євро – 2012, заплановане у нашій країні – наближається. Було проведено декілька тестувань стадіону, і 8 жовтня відбулося його відкриття. На цей день у вільний продаж надійшло лише 5 тисяч квитків за ціною 800 грн., решта ж глядачів святкового дійства – проходили тільки по запрошеннях. До речі, їх власники не втрачали можливість перед відкриттям вдало продати "щасливі квиточки", оцінивши їх у межах від 200 до 600 грн.

Грандіозне дійство розпочалося виступом Президента України В.Ф.Януковича, який привітав усіх з довгоочікуваною подією. Присутні з цікавістю ознайомились з історією Національного спортивного комплексу "Олімпійський", якому виповнилось 88 років. Був показаний міні-фільм про життя "Олімпійського", насолоджувались танцювальними постановками у дуї "Майданс" (до речі, усі бажаючи могли попередньо зареєструватись і взяти участь в танцях), повітряними гімнастами. Ми послушали спів Гайтани, Ані Лорак, Таїсії Поваляй.

Незабутнім, звичайно, залишиться 40 – хвилинний концерт Шакіри, популярної латино-американської поп-співачки. Шакіра (Shakira) також танцює, автор пісень, композитор, музичний продюсер, громадський діяч. Вихід на сцену співачки війну безмежним драйвом на глядачів, ніхто не залишився байдужим до таких запальних пісень. Не дарма ж в талановитій співачці намішано стільки крові: арабська, яку дав дочці батько-ліванець, іспанська й італійська, подарована матір'ю, при тому, що виросла Шакіра на кolumбійській землі!

Усі присутні змогли скористуватись послугами Фаст-фуду. Хоча форма оплати була не дуже зручною: потрібно придбати картку – покласти на неї суму – розплатитись. То ж черги були значні. Для того, щоб глядачі не сильно засмучувались

щодо цін, всім видавали сувенірні подушечки, кепки, ліхтарики. Організація видачі, звичайно, була не найкращою, адже створила великий натовп.

Завершив програму чудовий феєрверк. Можна сказати: "НСК "Олімпійський" – сяє!" Серце переповнювалось радістю.

На жаль, неприємний осад від окремих моментів таки залишився: без ексцесів не обійшлося. Презентацію відкриття хотіли зірвати активістки FE-MEN. Вони вибігли на поле у напівоголому вигляді. Як з'ясували пізніше, саме так дівчата виступили проти проведення Євро – 2012, тому що, як вважають, це загрожуватиме "корупційським, економічними збитками, зростанням проституції...". Але їх вчасно і швидко вивели під руки спорядки.

Відбувся ще такий казус: іскра від святкового салюту потрапила на обшивку під куполом. Невелике загоряння було погашено за 10 хвилин, але побоювання глядачів тривали ще деякий час.

Загалом, все було цілком пристойно. І ми можемо надіятись, що після цього наші будівельники, організатори звернуть увагу на недоліки і до самого Євро – 2012 зроблять нашу арену більш комфортною, а організацію білш вдалою, щоб виглядати на фоні інших країн солідно.

Підготувала Оксана Бичкова, студентка групи ПНК-21

ЧИ ВДАЄТЬСЯ СТУДЕНТАМ ПОЄДНАТИ СВЯТА І ПІДГОТОВКУ ДО СЕСІЇ?

Ваша думка

Юлія Андрусік, студентка першого курсу КНУБА: "Тотуватися почала з середини грудня". Для мене це перше серйозне випробування, зрештою, саме від нього залежить моє навчання надалі. Дев'ять конспектів можна лише "перебігти", але за більшість узялася серйозно вже з середини грудня. Після зв'язу з новими силами продовжу.

Павло Сніцак, студент другого курсу: "Відпочиваю, і вчитимусь". Впродовж семестру в мене є достатньо навантаження, бо, окрім навчання, я ще займаюся спортом, тому не

завжди маю можливість вчасно повторювати пройдений матеріал. Сподіваюся, що одразу після Нового року буде нагода все надолужити. Тому що така невеличка перерва лише посприяє підготовці до сесії. Максим Кудряшенко, студент третього курсу: "Канікули треба заслужити".

Матиму можливість під час різдвяних канікул підготувати необхідні реферати, вичитати певні теми чи зробити лабораторії, тому що інколи буває, що протягом семестру щось не встиг, щось недовчив.

А для тих, кому сесію зараховують за результатами модуль, це стане чудовою нагодою відпочити і посвятити. Канікули треба заслужити. Олеса Чернок, студентка першого курсу: "На все свій час". Зимові свята на те й є, щоб святкувати і аж ніяк не вчитися. На все свій час. Впродовж семестру намагалася регулярно повторювати вичене, тож мені достатньо лише перелювати конспекти. Але це моя перша сесія, тому переживання є ж е. Олігувала Наталка Павлюченко, студентка КНУБА

**Важливо:
У КОГО ВЧИТИСЯ?**

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Важливу і благородну справу робить газета "Архітектура і будівництво", публікуючи спогади про фундаторів – засновників установ та організацій, наставників-вчителів, яскравих особистостей. Спогади потрібні для того, щоб осмислити пройті роки – події, зустрічі, вчинки, усвідомити значимість людини, вченого, наставника, подякувати долі за зустріч з ним і назавжди зберегти його у своїй пам'яті.

Спілкування між студентами, аспірантами, їх вчителями, викладачами, науковими керівниками у вищому навчальному закладі, аспірантурі має вирішальне значення, і не лише в оволодінні професійними знаннями і вміннями, а й у тому, що наставники залишають глибокий відбиток в долі і житті учнів. Так вважав доктор архітектури, професор І.О.Фомін в статті "Об учителях архитектуры" 2000 року, згадуючи своїх вчителів архітектури: О.М.Вербицького, В.І.Заболотного, І.Ю.Каракаса, А.В.Добровольського, О.М.Касьянова і ін.

І сьогодні вже ми згадуємо про свого Вчителя з великої літери – Ігоря Олександровича Фоміна...

Фомін Ігор Олександрович – доктор архітектури, професор, дійсний член Української академії архітектури, іноземний член Російської академії архітектури та будівельних наук, почесний член Міжнародної академії архітектури, заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури і премії Ради Міністрів СРСР.

Народився 1927 року у Києві. Протягом 1949–1953 років закінчив з відзнакою Київський інженерно-будівельний інститут і аспірантуру Української академії архітектури. Під час навчання в аспірантурі Академії архітектури УРСР його безпосередніми вчителями і науковими керівниками були академіки О.Вербицький, В.Заболотний, А.Добровольський.

Подальша діяльність І.Фоміна присвячена, головним чином, містобудуванню. Фаховий напрямок визначив під впливом першого директора Інституту містобудування в системі Академії архітектури УРСР – О.Касьянова, який запропонував роботу в Інституті й зумів довести: містобудування містить в собі ознаки мистецтва, потребує архітектурних здібностей і загальної культури.

З роботи в Київському Інституті містобудування (1954) почалося професійне становлення Фоміна як вченого і практика на теренах містобудування. За майже тридцять років в Київському науково-дослідному інституті містобудування І.Фомін пройшов шлях від молодого наукового працівника до керівника відділу районного планування.

Початок трудової діяльності І.Фоміна збігся з періодом активного становлення теорії і розвитку практики містобудування в Україні. Саме в двох головних науково-проектних центрах – Інституті "Діпромісто" та академічному Інституті містобудування виконувалися великомасштабні проекти розвитку територій, планування і забудови міст України. У цих інститутах були зосереджені кращі, найбільш досвідчені наукові кадри. Так, в

Інституті містобудування склалися найсприятливіші умови для підготовки молодих кадрів у процесі їх співпраці з фундаторами української містобудівної школи, такими як Д.Богоград, А.Іванова, А.Станіславський, В.Орехов, О.Хорхот і ін.

1964–1967 року І.Фомін брав участь у розробках Генерального плану Києва, де вплив новаторські містобудівні ідеї щодо освоєння прибережних територій, комплексного планування міста і його приміської зони. Авторський колектив Генплану Києва був відзначений премією Ради Міністрів СРСР (1970).

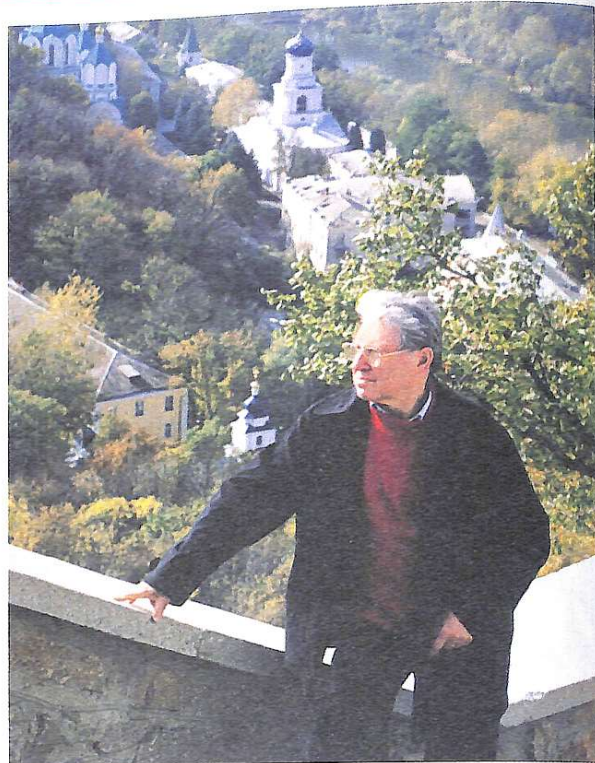
Актуальна проблема державного значення – планування регулювання міст в інтенсивно освоєних районах України сформульована у докторській дисертації І.Фоміна (1980). Це стало першим в Україні дисертаційним дослідженням у напрямку управління розвитком міст і територій. Ці напрацювання використані й у державних програмах на території СРСР, Казахської і Української РСР.

Майже чверть століття І.Фомін безперервно працював на архітектурному факультеті Київського національного університету будівництва і архітектури, з них 23 роки очолював кафедру містобудування, яку заснував.

ших навчальних закладів України в сучасних умовах реформування теоретичної та навчально-методичної бази.

Ще 1985 року з метою наближення навчального процесу до проектної практики був створений філіал кафедри містобудування у найбільш близькому до фаху і значному проектному інституті "Діпромісто". Це сприяло зміцненню багатогранних зв'язків теоретичних курсів, навчального та дипломного проектування з містобудівною практикою. Після багаторічної співпраці інституту і кафедри містобудування був створений Навчально-науково-виробничий комплекс за архітектурно спеціалістично "Містобудування", затверджений Міносвіти 2000 року. У рамках співпраці видані навчальні посібники, підготовлені автором цих рядків за редакцією завідувача кафедри І.Фоміна ("Регіональне планування (сутність та значення)"; "Типологія містобудівних об'єктів"; "Проблеми містобудівного розвитку територій"). Ці навчальні посібники відповідають змісту лекційних курсів з архітектурної спеціальності "Містобудування" (спеціалізація "Регіональне планування та міський дизайн").

Впродовж довгого часу Ігор Олександрович був головою Спеціалізованої

Основні наукові публікації І.О.Фоміна (1960–80 рр.)

Основні наукові публікації І.О.Фоміна (1980–2000 рр.)

І.Фомін започаткував формування науково-методичної бази навчального процесу. Став автором монографій й відночас першого фундаментального підручника "Основи теорії містобудування" (1997), виданого в суверенній Україні. Підручник рекомендовано для вищих навчальних закладів за спеціальністю "Архітектура". Робота відзначена Державною премією України в галузі архітектури і є дуже корисною для ви-

Ряди по захисту докторських та кандидатських дисертацій при КНУБА з трьох архітектурних спеціальностей. Це сприяло забезпеченню архітектурної галузі науково-педагогічними кадрами вищої кваліфікації в Україні й у інших країнах.

В останні роки І.Фомін зосередив зусилля у увагу на новому для нього науковому напрямку – культурології містобудування. Публікації цього періоду свідчать про новий еволюційний етап у роз-

витку вітчизняної містобудівної науки взагалі і І.О.Фоміна, зокрема. Вони звернули увагу на важливість культурологічних аспектів містобудування, стали підґрунтям для останньої монографічної роботи І.Фоміна в співавторстві з доктором архітектури, професором Ю.Білоконем в найбільш актуальному тепер напрямку – культурології містобудування: "Наука і творчість в архітектурі".

І.О.Фомін був яскравим, різностороннім обдарованою людиною, в постаті його

науки, нові об'єкти містобудування.

Професор Фомін був людиною честі: всі пам'ятають як пристрасно і емоційно відстоював він професійні принципи й інтереси архітектурно-містобудівного цеху. Ігор Олександрович був дуже вимогливим в роботі з співробітниками, аспірантами, учнями: рівень виконаних під його керівництвом робіт був надзвичайно високим і надійним.

Ігору перу належать 200 друкованих праць, серед них 8 монографій і навчальних посібників, зокрема: "Основи теорії містобудування" (1997), "Развитие городов в промышленных районах. Планировочные аспекты" (1974), "Город в системе населенных мест" (1986), "Основи районної планировки" (з

Основні наукові публікації І.О.Фоміна початку XXI ст.

го гармонійно поєднувалися емоційність творця й прагматизм вченого, бездоганний художній смак і методична вичуканість його наукових публікацій. Ігор Олександрович прекрасно малював, чудово володів пензлем і так само майстерно користався словом. Його наукові праці є актуальними й сьогодні. Він умів дуже просто писати про складні містобудівні проблеми, закономірності, методологічні аспекти розвитку архітектур-

В.В.Владимировим, 1995), "Художник и время" (2002) та ін. Підготував близько 20 кандидатів архітектури і 5 докторів архітектури.

Ми, його учні і аспіранти, сьогодні гордимось: "Шановний Ігор Олександрович! Ми вдячні Вам за науку і завжди пам'ятатимемо Вашу школу".

М.Кушніренко, завідувач кафедри містобудування, кандидат архітектури, професор

Міжнародний семінар

Декан архітектурного факультету О.В.Кашченко

РИМ. КИЇВ. МОСКВА

З 28 листопада по 2 грудня архітектурний факультет КНУБА приймав міжнародний семінар, присвячений оперативному підходу до територіального маркетингу, сталому розвитку туризму і культурних заходів для просування архітектурної та міської спадщини періоду Авангард.

Всі слухають з цікавістю

Факультет зустрів гостей відповідною експозицією студентських робіт з тематики архітектурного авангарду першої половини ХХ століття. Цей семінар входить до заходів великої міжнародної програми по збереженню архітектурної спадщини: "Європейський проект RKM Save Urban Heritage". Аббревіатура RKM оз-

начає: Рим, Київ, Москва. Проведенням проекту займається Муніципалітет Риму – Департамент з культури – Муніципалітети Києва і Москви – Департаменти з культурної спадщини, Римський університет "Ла Сапієнца" – Департаменти DATA та Фонд "Шуховаська Вежа". Крім того, він бере участь "DO.CO.MO.MO. International" (Міжнародний комітет з дослідження та збереження архітектурних об'єктів та містобудівних утворень модернізму) і Московська Державна Академія комунального господарства та будівництва і Київський національний університет будівництва і архітектури.

Відкрив семінар Марска Вьєрі Сораче (Інститут Культури, Італія)

Відкрив семінар офіційний координатор з культурної спадщини Італійського Інституту Культури Марска Вьєрі Сораче. Офіційні привітання безпрецедентного міжнародного заходу продовжив Ігор Олександрович національного університету будівництва і архітектури ректор Анатолій Михайлович Тугай.

Експериментальний проект РКМ з відновлення, охорони та сприяння у розвитку міста Києва та його архітектурної спадщини періоду Авангард представив Сільвіа Брунелло Д'Астолі (Університет "Ла Сапієнца"). Далі Микола Васильєв,

помічник координатора проекту "МоС-конструкт", ("DO.CO.MO.MO. Russia) розповів про туристичні об'єкти спадщини періоду Авангард в Москві.

У перший день роботи семінару московські гості Олена Овсянникова та Микола Васильєв представили книгу "Москва. Архітектура авангарда 1920–1930-х годов. Справочник-путеводитель". Протягом роботи семінару від КНУБА виступали з повідомленнями доценти кафедри осов архітектури і архітектурного проектування Тетяна Ладан і Глеб Ушаков.

НАС ЧЕКАЄ РІК ДРАКОНА

Новий 2012 рік – рік Дракона, рік сили. Нелегкий рік. Але важливий й успішний! Рік чудових новин та сюрпризів. Рік боїв і перемог. Ідіть сміливо вперед! Якщо Ви щось відклали "на потім", то саме зараз той час, коли треба все вирішити і зробити. Тягнути більше не варто.

Рік Дракона – дуже підходить для здійснення важливих планів.

ПАЦЮК – рік Дракона – дуже вдалий для нього. Він може бути цього року спокійним.

БИК – Не треба забувати, що зупинятися не можна! Хоча зовні все благополучно, можливо усе втратити. Рятуйте лише рух вперед.

ТИГР – Нелегкий рік для ТИГРА, головне знайти правильну точку опори і тоді все буде добре.

КІТ – Внутрішній спокій і заклопотаність особистими ділами врятує КОТА від зовнішніх бентежень.

ДРАКОН – Триумф! Крайній рік! Рік перемоги!

ЗМІЯ – Те, що завжди творило змію від зайвого неспокою – її мудрість. Вона допоможе й цього разу.

КИНЬ – Добрий рік для КОНЯ. Є можливість показати себе в усій красі.

КОЗА – Знайде багато цікавого в різних сферах і зможе поєднати знайдене в правильну комбінацію. Вдалий рік.

МАВПА – Отримає задоволення від року. Куди Дракону без МАВПИ?

ПІВЕНЬ – Все, що здається звичайним в інші роки, цього року буде значущим. Добрий рік для укладання шлюбного союзу!

СОБАКА – Труднощі року ляктимуть СОБАКУ. Іноді не варто йти на пролом, а краще обрати свій шлях.

СВИНЯ – Цей рік занадто парадний для неї. Спокій і тиша вабить Свиню. Але цей рік дасть багато їй Свині.

Сміливо вперед!

Через декілька днів, піднявши бокалі із шампанським під передзвін курантів, зустрічимо Новий 2012 рік.

Газета запитала у студентів КНУБА "Що означає слово "куранти"? Значення слова всі розуміють вірно: великий годинник із боєм, розташований на вежі. Він виконує музичну мелодію кожної години, півгодини, чи чверть години. Є одна особливість: словом "куранти" за кордоном баштовий годинник із боєм не зветься, хоч слово іноземне. Його просто зовуть "годинник", що нагає мелодію". Звідки ж з'явилося це слово?

Спочатку слово *dance sougante* з'явилося у Франції і означало буквально "біжить танець" (тобто швидкий танець на протипагу церемоніальним танцям із розкланованнями). Танець цей був дуже модним і популярним. Його мелодії часто використовувалися в годинниках на ратушах європейських міст. Згодом сам танок вийшов з моди і забувся, хоча слово "куранти" (у значенні танець) можна зустріти в літературі XIX століття. А нескладні мелодії, які грали дзвони баштових годин, як і раніше називалися курантами (отакі рінгтони XVIII століття). До середини XVIII століття курантами став називатися сам механізм музичного бою в годинниках (в тому числі і кімнатних). Назва годинник з курантами якось непомітно скоротилася до одного слова "куранти". Тепер вона міцно зрослася з Спаської вежею Кремля і набула наліт урочистої державності. Газета пропонує читачам заглибитися в історію європейських годинників з боєм. Отже.

Nota Bene

Найвідоміший годинник Європи – "Біг Бен"

Працький "Орлой"

Кремлівські Куранти

Годинник в Палацовому Комплексі Цейнгер

Дзвіниця Цитлоглетурм з курантами

Годинник "Світовий час"

Варшавський Годинник Тисячоліття

Скульптура "Час для всіх"

Найвідоміший годинник Європи – "Біг Бен". Створений 1859 року і закріплений з 4-х сторін на Вежі Святого Стефана Вестмінстерського палацу в Лондоні, Великобританія. Діаметр циферблату 7 метрів, довжина годинникової стрілки – 2 м 70 см (метал), довжина хвилинної стрілки – 4 м 30 см (мідь). Своє ім'я годинник отримав за назвою великого дзвону, закріпленого на Башті, вагою 13,7 тони, який і відбиває щогодини. У разі відставання годинника на маятник укладається монетка вагою 1,5 грама – старий англійський пенні.

Працький "Орлой" (в пер. Баштовий годинник) не можна назвати просто годинником, він ще показує положення Сонця і Місяця щодо Землі, правда, за середньовічними поняттями. Виготовлений 1410 року майстром Ганушем, якого потім осліпили, щоб він не зміг повторити свого творіння. Знаходиться годинник на Староміській ратуші в Празі, Чехія. Щогодини перед натовпом туристів розігрується явлення: Смерть дзвонить у дзвоник, Жадібність трусить гаманцем, Марнославство тримає дзеркало і четверта фігура – Турок, а в цей час, у вікні, що відкривалося, проходять 12 апостолів і вже в фіналі, над площею лунає крик піана.

Кремлівські Куранти з'явилися на світ 1851 року, встановлені на Спаській вежі Московського Кремля, Росія. Діаметр циферблату 6 м 12 см. Година стрілка – 2 м 97 см, хвилинна – 3 м 27 см. Кожні 15 хвилин дзвонять 9 дзвонів і великий дзвін відбиває щогодини. Раніше головний годинник країни був музичним: опівніч звучав – "Коль славен наш Господь в Сине", а опівночі – "Преображенський марш". Назву годинник отримав від французького слова "sougant", що означає "поточний" або "який біжить".

Один із найважливіших годинників з історичної точки зору – годинник Грінвіч. Знаходиться на воротах Королівської Обсерваторії в Грінвічі, Великобританія. Створив його 1852 року майстер Чарльз Шеперд, тому іноді їх називають годинник Шеперда. Це найголовніший 24-годинний годинник, з якого і починається відлік часу для всього людства. У діаметрі вони абсолютно не великі, всього 92 см.

Найвідоміший театральний годинник, звичайно, розташований на Театрі Ляльок ім. Образцова в Москві, Росія. Створений він 1970 року. Висота цієї конструкції 4 м, а ширина приблизно 3 м. Щогодини спочатку кукурякає півень, а потім перехожі слухають мелодію пісні "Во саду ли, в огороді" і з одного з 12-ти виконань визирає якесь звірятко, а ось усіх разом їх можна побачити опівніч і опівночі.

Годинник в Палацовому Комплексі Цейнгер встановлений 1933 року в Дрездені, Німеччина, також унікальний в своєму роді. Під годинником розташовані 40 порцелянових майсенських дзвонів. Колись дзвони були позолочені з білим обідком на спідниці. Цей годинник теж музичний, щогодини він грає гарну народну мелодію, яка з'являється завдяки електронному механізму управління дзвонами.

Дзвіниця Цитлоглетурм з курантами 1530 року в Берні, Швейцарія. Це найстаріший годинник Швейцарії. Один годинник показує час, другий астрономічний – день тижня, місяць, фазу Місяця і зодіакальний знак. Рівно за 4 хвилини до початку наступної години: кричить золотий півень, потім блазень б'є по дзвіночках, а за ним виходять ведмеді (символ міста Берн) і демонструють свої вбрання із символікою міста. В одного ведмедя сопілка, у другого спис, у третього золота броня і меч, у четвертого барабан. Потім на сцені з'являється лицар на коні і в золотих обладунках. П'ятий ведмідь красується в короні – символи могутності Берна, шостий тримає згорток і нарешті, кукурякає півень, ляскає крилами, щоб Хронос перевернув пісочний годинник, а Ганс фон Тан вдарили молоточком по дзвону. Потім ще лев кивне стільки разів, скільки зараз часу і знову прокукурякає півень.

Годинник "Світовий час" на Александерплац в Берліні, Німеччина, показує всесвітній час. Його створили 1969 року. Висота безпосередньо обертового циліндра 2 м 70 см, а сама конструкція височить на 10 метрів. У 24-х секторах написані назви світових столиць, в основному колишніх соцкраїн, на підставі, куди вмонтований стовп, викладена роза вітрів з мозаїки, а над циферблатом модель сонячної системи.

Варшавський Годинник Тисячоліття, Польща, увійшов до Книги Рекордів Гінесса, як найвищий в світі баштовий годинник. Розташований він на висоті 165 метрів, на 42-му поверсі Палацу Науки і культури. Виготовлений 2001 року, його діаметр 6 м 30 см.

Ну і наостанок, ціла скульптурна композиція в Парижі, перед вокзалом Сен-Лазар, Франція. Як сказав скульптор Арманд П'єр Фернандес, який і спроектував цей об'єкт в 1985 році: "Кількість зібраних разом об'єктів змінює їх якість і вигляд". Назва скульптури "Час для всіх", абсолютно точно показує тлінність буття, скороминувність життя і змушує всіх, що приїжджають на вокзал задуматися про те, що іноді потрібно зупинитися, так само як стоять стрілки на годиннику і відповісти на питання, куди ти йдеш і навіщо.

І.Геращенко

Очіма студентів

Товариський матч УКРАЇНА-НІМЕЧЧИНА

11 листопада на стадіоні НСК "Олімпійський" відбувся матч Україна – Німеччина. Чи відбулися зміни щодо організації проведення спортивного заходу на стадіоні після деяких недоліків під час відкриття 8 жовтня?

Я побачила це разом 44-ма чоловіками, представниками нашого університету – ми допомагали у тестуванні стадіону, й відвідування матчу слугувало нам винагородою. Вболівальники було чимало – 69720 чоловік. До їх послуг були встановлені намети з логотипами відомої пивної компанії "Чернігівське". За власним бажанням вони могли для підтримки наших футболістів дозволити помістити яскраве зображення символіки держави або емблеми команди України у себе на обличчя та отримати утеплення на стільці. У кожного присутнього на бильцях стільців були поміщені надруковані подушечки синього або жовтого кольору, які служили предметом вболівання. За межами ж стадіону люди не втрачали нагоди продати шарфи, свистки тощо благодію – жовтого забарвлення з емблемою нашої команди. Але на території стадіону всім відвідувачам було запропоновано придбати цію ж символіку за значно дорожчою ціною.

Охороняли громадський порядок 3 тисячі співробітників міліції і військовослужбовців Внутрішніх військ МВС України. Міліція пильнувала правопорядок на центральних станціях метрополітену і вулицях міста, стерегла مسیر проживання німецької збірної, супроводжуючи її футболістів під час переміщення по місту...

Протягом матчу функціонували 4 медичні пункти для вболівальників на рівні першого ярусу. У кожному працювали по 2 лікарі. Крім того, до роботи на стадіоні залучили 7 бригад швидкої допомоги, а поруч зі стадіоном розмістили 2 мобільних пункти з сортувальними майданчиками. На жаль, не обійшлося без казусу. З боку Палацу спорту перестали працювати турнікети. Через це, утворилася тіснява, натовп людей, які будь – яким способом намагалися потрапити на матч. Згодом керівництво стадіону пояснило: винні самі вболівальники, бо за-

пізно прийшли. Турнікети ж вимкнули, виявляється, не просто так, а для безпеки фанів. Сьогодні ж офіційна позиція змінилась: того, що турнікети не працювали, на стадіоні вже не визнають.

Функціонери радять вболівальникам приходити на стадіон за 2 години до початку матчу. Тоді, мовляв, і пробілем не буде. А от своєї провини у тому, що сталося, організатори чомусь не вбачають...

Повединок розпочався о 21.45 год. І вже на 4-ій хвилині наші футболісти змусили трибуни замертти, і вже через деякий час увесь стадіон поглинав емоції вболівальників і пронизувався наскрізь їхніми криками: "Гол!" Спіймавши таке задоволення, наші футболісти уже через 8 хвилин знову змусили голкіпера Німеччини виймати м'яча зі своїх воріт. Не довго тривала радість...адже через кілька хвилин суперники вдало зробили "вистріл" у наші ворота. І на останній хвилині матчу наші все таки показали "хто у дома господар" і поновили ворота німців ще одним голом. З рахунком 3:1 команди пішли на перерву, під час якої підтримувала наші своїм співом Гайтана.

Звичайно, у другому таймі можна було зрозуміти настрій німецької команди, і їх такий рахунок і близько не влаштував. Тому, як наша збірна не захищавалася, на 65 хвилин матчу, все ж таки, їм вдалося додати ще один м'яч у їх ворота. У кінці поєдинок гостям вдалося зрівняти кількість забитих м'ячів потужним ударом. Хоча у збірної нашої команди був не один шанс вийти вперед, але у кінцевому результаті все закінчилося з рахунком 3:3.

Тому, можна лише сказати, що в української збірної є всі можливості, щоб виправити помилки до фінального матчу проти Бундестіму, аби знову не допустити подібних "вистрілів" у ворота.

Співгодувала та опитувала Оксана Бичкова, студентка групи ПНК-21, фото автора матеріалу

Запам'яталосся

ПУСТІТЬ РІК НОВИЙ У ХАТУ!

Новий рік. Що пригадується нам, коли ми чуємо це словосполучення? Відчуття неодмінного наступного щастя, очікування подарунків і повної впевненості, що саме в Новоріччю ніч здійсниться всі мрії і бажання, адже Новий рік – це єдине свято в році, коли можливо чаклунство. Перед кожним Новим Роком хочеш не хочеш, а приходиться на пам'ять рік, що пішов. Читайте-те, що пригадалось дружокурисниці Оксані Бичковій.

Котенятко з казки... Фото О.Бичкової

Зима...і відразу перше, що викликає бурхливі емоції – це Новий рік. Кожен його чекає з нетерпінням і святкує його кожен по своєму. Хтось у родині, хтось з близькими друзями, а хтось з своєю другою половинкою, але всі до одного, прокинувшись зранку, у передновоїрніч ніч очікують на чудо.

За вікном мороз, сніг, розмальовані шибки вікон, вражають своєю оригінальністю і красою. Не спиться...Прокинувшись зранку, попрямувала на кухню готувати сніданок. За гулом мікрохвильової печі, чуло якесь нівнякання, яке не відомо звідки роздається. Я здивувалась, оскільки вдома ніколи не було котика. Подумавши про себе, що мені це почулось, продовжувала готувати далі. Але коли крім цього звуку роздалось легеньке стукання у шибку, я злегка відштовхнула гардину і побачила за вікном сіро-чорного кольору котеня, яке, ступало до нас своїми маленькими, пухлястими лапками. Не придивившись цю величю, обернула назад і хотіла вийти. Через кілька хвилин у мене промайнула думка, оскільки тоді наступав рік когорта, що: "Новий рік не пускає у хату..." Відразу кинулась до вікна, але...від кошотяти залишилися лише маленькі сліди на пухкому сніжку. Впродовж цього дня чекала на нього і що раз у надію поглядала у вікно і спостерігала, як щод, прокладену нитку доріжку до хати на сніжку змагав хурдівелиця, і подумки картала себе, що так поступила.

Але, як то кажуть, що має статися, те й станеться. Вийшовши у морозний вечір на вулицю, я побачила маленького, пухлястий клубочок, що сидів на веранді хати і дивився на мене, такими маленькими зеленими очима, колір якого, наштовхнув мене на думку – це те ж саме котенятко! Я дуже зраділа побачивши це мале чудо, адже – до нас в гості прийшов новий рік! Відкривши двері, він швидко побіг всередину, ледь встигши за ним прослідкувати. І як він думає, куди саме воно побігло? Це ж новий рік, звичайно – під ялинку!!! Умівшись зручно, він там і сидів. Я його нагодувала, а він, погравшись зі мною, попросився на двір і... не повернувся. Напевно, котеня побігло у ту казку, що була за вікном, казку з якої котик прийшов...

Ось так, завітав новий рік у нашу хату. З того часу ми ні разу його не бачили...можливо, він на нас образився, і все ж таки знайшов собі хазяїнка, а мабуть, він виконав свою місію і, отримавши наступну, дарує людям радість, яку подарував нам. Давайте вірити у чудеса, створювати їх один одному, адже так, веселіше жити! Ніколи не засмучуйтесь по дрібницям – озирніться навколо, можливо, і до вас десь стукається новий рік...

Підготувала Оксана Бичкова, студентка групи ПНК-21

НОВОРІЧНІ АНЕКДОТИ

A collection of humorous anecdotes about New Year's Eve, including stories about cats, students, and family traditions. Each anecdote is enclosed in a decorative bubble.

Питання від газети:

ЗВІДКИ В ДІТЯХ СТИЛЬКИ ЖОРСТОКОСТІ?

Не так давно це повідомлення "підірвало" Інтернет і телебачення. Повідомлялося, що цілком благополучні діти з ніби-то нормальних сімей зловили бродячого собаку, зв'язали йому лапи, кинули в багаття й сфотографували муки і загибель тварини на свої мобільні телефони і ... виклали в Інтернет, який рясніє такими забавами.

Студентські кореспонденти А+Б Тимофій Тимченко і Олена Марчук зайшли в свою газету з питанням: "Звідки в наших дітях стільки жорстокості?" Газета вирішила поставити це питання студентам, викладачам, співробітникам КНУБА.

Віктор Андрійович, ст. викладач КНУБА: – Подогідесь, сучасне суспільство нині все наскрізь жорстоке. Жорстокість усюди: на вулицях, в школі, в кіно. Дуже забгато її в комп'ютерних іграх. Що ж ви хочете від наших дітей? Вони все це бачать, суспільство формує їх звички, як що хочете, вади характеру. Підстаюче покоління, як дзеркало, відображає те, чим суспільство хворіє. Все це цілком зрозуміло, логічно, я так думаю.

Андрій Макогоненко, студент III курсу КНУБА: – Мене найбільше вражає цинізм. Дитячі "пустощі" бувають дуже жорстокими. Але коли діти це усвідомлюють і каються – одна справа. А якщо займають знущання над твариною на відео і викладають в Інтернет ... На мій погляд, це вже люди пропащі, хоч і дуже молоді.

Юлія Сер-ч, ст. лаборант КНУБА: – Я вважаю, що у кожній людині від природи закладений садизм. Просто батьки повинні покласти цьому край в самому ранньому дитинстві. У більшості це виходить, а в деяких – ні. У багатьох хлопчиків є бажання якось себе проявити, чимось відзначитися. І вони демонструють силу або владу над слабкими, якщо по-іншому не виходить. Але людина може дати відсіч, а собака, кішка беззахисні.

Себен Петрунчук, студент V курсу: – Як результат невихованості батьків. У нас вважають: народив – значить батько. Але треба вчитися бути батьком. Ті, про кого йде мова, виявилися не в змозі прищипити своїм дітям моральні якості, поклялися супроводжувати їх потім все життя. Сьогодні жорстокість присутня скрізь: і у фільмах, і в школі, і на вулицях, і навіть у вузах. Тому в дітей повинні бути внутрішній стрижень, щоб цього повністю протистояти.

Віктор Мороченко, студент II курсу загальної форми навчання: – Мабуть, у хлопців насамперед не дуже добре з головою. Вони, напевно, бачили не маючі, як треба правильно ставитись до тварин. Або у них проблеми з батьками, чи школою, і вони намагалися своєю агресією та образу висміяти на тваринах. Також людей треба карати, і достатньо суворо. А взагалі треба проводити з дітьми психологічні тренінги про те, як треба любити тварин.

Від редакції: Справа загалом навіть не в любові до тварин і не в тому конкретному нещасному цензті. Жертвами дитячої жорстокості стають і люди: слабші однокласники, лівні, немічні люди, бляхи. Інтернет повний відео про це, знятим на мобільний телефон. У деяких містах України за ціми фактами вже порушили кримінальні справи щодо неповнолітніх.

Ця проблема має кілька коренів. Психологи говорять, що перш за все справа в батьках, які не займаються вихованням своєї дитини. Тоді роль "вихователів" беруть на себе інші модулятори поведінки: телебачення та комп'ютерні ігри. І те, і інше – зразок жорстокості. Приходить на думку запитання: чи може держава не допустити пропагування жорстокості? Можє. Тоді це питання: чому вона це не робить?

